

Sonet de aprilie

Felix

Spre cald hohotește pământul prin miei
Și crângul își murmură dorul în triluri,
Când jadul poienii se-aprinde -n beriluri
Și mângâie ochii cu vii bănuței.

Cu soare-și scriu cucii veniți din exiluri
Prefața aceleiași vechi epopei,
Iar noaptea își pune-n cerdac brotăcei
Să-i cânte pe strune de-argint vodeviluri.

Respiră miresme prin fiecă por
Creația-n care trezirea pulsează,
Făcându-mi și mie un loc în decor

Și, plin de frumos și de cald ca o oază,
Lumină mai cer: O, Mărit Creator,
Mă umple de Tine și fă-mă...amiază!

Simion Felix Marțian
Vulcan, 1 aprilie 2016